

ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ.

Ὁ Ἰσπανὸς ὁ περιηγούμενος τὴν Ἀγγλίαν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ σπουδάσῃ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου, οὐδεμίαν θὰ λάβῃ πληροφορίαν περὶ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτήρος ἂν ἐπισκεφθῇ πρότυπον φυλακὴν· θὰ ἴδῃ μόνον τὴν ἄκραν τάξιν καὶ τὴν ἰσχὺν, τὸν ἀγροίκον χωρικὸν, τὸν δεξιὸν ἐργάτην καὶ τὸν νοήμονα ἐμπορευόμενον καταστάντας μηχανάς, ποιοῦντας πύον ἐκ παλαιῶν σχοινίων ἢ ἄλλως ἐργαζομένους ἀσκόπως· θὰ ἴδῃ τὸν ἐργάτην καλούμενον πρῶτον ἤδη ἐπὶ ζωῆς τοῦ ἀριθμὸν 1, τὸν κομψὸν *tzertleman* ἀρ. 2, ἐνῷ ἡ βάναντος στολὴ τῆς φυλακῆς, ἦν πάντες φέρουσιν, οὐδεμίαν θὰ τῷ δείξωσι διαφορὰν τῶν διαφόρων τάξεων τῆς κοινωνίας.

Εἰς Ἰσπανίαν, ὅπου πρὸς τῇ ἀγρίᾳ ὁπιοῦν ἐλευθερίᾳ καὶ τῷ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους σεβασμῷ ὑφίσταται καὶ τυραννία ὑπερβολικὴ, τὸ πρᾶγμα ἔχει ἄλλως. Ἐν τῇ ἰσπανικῇ φυλακῇ ἕκαστος φυλακισμένος φέρει τὸ ἔνδυμα ὅπερ εἶχεν εἰσερχόμενος καὶ ὅπερ ἐν γένει δεικνύει τὴν ἐπαρχίαν, ἐξ ἧς κατὰγεται, καὶ βεβαίως τὴν κοινωνικὴν του τάξιν· καλεῖται δὲ μὲ τὸ σύνθηρος ὄνομά του καὶ δύναται νὰ πράξῃ ὅ,τι θέλει — νὰ ἐργασθῇ, νὰ παίξῃ ἢ νὰ κοιμηθῇ.

Τρία εἶδη φυλακῶν ὑπάρχουσιν ἐν Ἰσπανίᾳ· 1ον ἡ μικρὰ τῶν κρατουμένων φυλακὴ· 2ον ἡ συνήθης φυλακὴ, ἐν ἣ κρατοῦνται οἱ εἰς βραχυπροθέσμους ποινὰς καταδικασμένοι· 3ον ἡ μεγάλη φυλακὴ, ἡ δεσμωτήριον ἐν ᾧ στενῶς φυλάσσονται καὶ ἐπιτηροῦνται οἱ εἰς μεγάλας καταδικασθέντες ποινὰς. Εἰς τὴν τελευταίαν οἱ δεσμῶται ἐργάζονται ἔχοντες ἀλύσεις καὶ ἀσχολοῦνται εἰς τὴν κατασκευὴν ὁδῶν καὶ φρουρίων. Τινὲς εἰσὶ καταδικασμένοι εἰς δεκαπενταετὴ δεσμά.

Εἰς τὸ δεσμωτήριον ἡ πειθαρχία εἶναι αὐστηροτέρα· τὰ ἐνδύματα εἰσὶ τὰ τῆς φυλακῆς καὶ οἱ εἰς καταναγκαστικὰ ἔργα καὶ ἴσπιν μερίδα τροφῆς καταδικασμένοι ἀποβάλλουσι μέγα μέρος τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτή-

ρός των· διὸ ἐνταῦθα πρῶτον περὶ τῆς κοινωνικῆς φυλακῆς θ' ἀναφέρωμεν.

Ἡ φυλακὴ, ἥτις ἄλλοτε ἦν μοναστήριον, εἶναι μεγάλη τετράγωνος καὶ λίθινος οἰκοδομὴ μὲ τρεῖς ὀροφάς, ἔχουσα εὐρύχωρον προαύλιον, οὗ ὁ μικρὸς σύσκιος κήπος χρησιμεύει ὡς περίπατος. Δύο στρατιῶται τοῦ πεζικοῦ, διεσταυρωμένους ἔχοντες τὰς λόγχας, φυλάττουσιν ἐξω καὶ δύο ἄλλοι εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Πλησίον τῆς θύρας καὶ ἐντὸς αὐτῆς τῆς φυλακῆς ὑπάρχει φυλακεῖον ἐν ᾧ πέντε στρατιῶται καὶ εἰς λοχίας περιφέρονται ἀργοὶ ἢ γράφουσιν ἐπὶ πρανῶν τραπεζῶν, χρησιμευουσὼν συγχρόνως ὡς κλινῶν καὶ γραφείων εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς στρατιώτας.

Εἰσελθόντες εἰς τὸ προαύλιον, ὅπου εἰτέδυσεν ὁ ἥλιος, εἶδομεν περὶ τοὺς τριάκοντα νέους καθαρῶς ἐνδεδυμένους καὶ μειδιῶντας, φέροντας δὲ τὰ συνήθη φορέματά των. Τινὲς περιεπάτουν τῇδε κακίσσε, καπνίζοντες, ἄλλοι δὲ, ἐστηριγμένοι ἐπὶ τοῦ τοίχου, συνωμίλουν ἐκθύμως. Ἐκεῖ ὑπῆρχεν ὁ χωρικὸς ἀγρότης, οὗ τὸ κεχρωματισμένον καὶ περὶ τὴν κεφαλὴν δεδεμένον μανδύλιον, ἐδείκνυν ὅτι εἶναι ἐκ Βαλεντίας ἢ Μάγχης, ὁ εὐπάρυφος τεχνίτης, μὲ τὴν βραδωτὴν *γιακέταν* καὶ τὸ βραδωτὸν βρακίον, ἐνῷ ἄλλοι, τοῦ καύσωνος ὄντος πνιγροῦ, ἔφερον μόνον ἓνα ἐκ φλανέλλας ἐπενδύτην καὶ λευκὸν βρακίον.

Τὴν αὐτὴν σχεδὸν στιγμὴν ἠνεώχθη θύρα καὶ δύο *bastoneros* — δεσμῶται οἵτινες ἔνεκεν τῆς καλῆς διαγωγῆς καὶ τῆς φυσικῆς ἰσχύος των ἀπολαμβάνουσι μικρὰ τινα προνόμια ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ ὑπηρετήσωσιν ὡς κλητῆρες ἢ φύλακες εἰς δημόσιον σχολεῖον καὶ νὰ διατηρῶσιν εἶδος πειθαρχίας μεταξὺ τῶν συμπεφυλακισμένων — εἰσῆλθον φέροντες πελώριον λέβητα περιέχοντα ζωμὸν, καὶ ἔθηκαν κατὰ γῆς· ἄνευ δὲ σπουδῆς ἢ συγχύσεως ἕκαστος τῶν πεφυλακισμένων ἔτεινε τὸ ξύλινον πινάκιόν του ἵνα λάβῃ τὴν μερίδα του, οὕσαν ἀρκετὰ ἀφθονον. Ὁ Ἰσπανὸς τῆς κατωτέρας τάξεως ἔχει καλὴν ὄρεξιν· πίνει μόνον ὕδωρ, ἀλλ' ἢ

ποσότης τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταναλισκομένων λαχανικῶν, ὀσπρίων καὶ εὐχύμων ὀπωρικῶν εἶναι ὀπωσοῦν καταπληκτική. Ἡμίσεια λίτρα ἄρτου, πινάκιον ζωμοῦ καὶ μία ἢ δύο λίτραι σταφυλῶν ἀποτελοῦσι γεῦμα κοινότατον.

Ἡ ποιότης τοῦ διανεμομένου ζωμοῦ ἦν ἀρίστη· συνέκειτο δὲ ἀπὸ κοκκινοκολόκυνθον, ἄλευρον, ἐρεθίνθους, τομάτας καὶ τεμάχια χοιρείου λίπους, ὅλα ὁμοῦ ἐβρασμένα. Ὅταν δὲ ἐνεπλήσθησαν ἅπαντα τὰ πινάκια, εἰς τῶν *bastonnegos* ἔφερε παροψίδα ἔχουσαν μικρὰ τεμάχια χοιρείου λίπους καὶ διένειμεν εἰς ἕκαστον. Τὸ ἔθιμον τοῦτο εἶναι ἐν χρήσει ἐν τοῖς χωρίοις. Ἐγευλάτιστα συνεχῶς μετ' οἰκογένειαν ἀλιέως ἢ γεωργοῦ καὶ μετὰ τὸν ζωμὸν ὁ οἰκοδεσπότης ἠγεῖρετο σοβαρῶς, ἔφερε τὴν καπνίζουσαν χύτραν, ἐντὸς τῆς ὁποίας εὕρισκοντο μικρὰ τεμάχια χοιρείου λίπους ἢ ἀλλάντων, καὶ διένειμεν εὐσυνειδῶτως ἴσην μερίδα εἰς ἕκαστον ἡμῶν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τῆς συζύγου καὶ τῆς θυγατρὸς του. Ἡ οἰκογένεια θεωρεῖ ἑαυτὴν προσβεβλημένην ἐὰν, μετὰ τὸν ζωμὸν, ἀπορρίπτῃς τὰ μικρὰ τεμάχια τοῦ λίπους.

Ἴδου ὁποία τοῖς πεφυλακισμένοις παρέχεται τροφή.

Τὴν πρώτην (εἰς τὰς 11) ὁ εἰρημένος ζωμὸς μετ' ὀρύζιον ἢ *φινδὲ*, ἐναλλάξ, ἐξ οὗ ὁ πεφυλακισμένος λαμβάνει περισσότερον ἢ ὅσον ἔχει ἀνάγκην· 18 οὐγκίαί (144 δράμια) καλοῦ ἄρτου καὶ ὕδωρ ὅσον θέλει. Τὸ ἑσπέρας (εἰς τὰς 5) *σαλάταν* συγχευμένην ἀπὸ θρίδκας (μαρούλια), τομάτας, τεμάχια ἄρτου καὶ ὠμῶν κρομμύων καὶ ἐμβεβημένην διὰ πολλοῦ ἐλαίου, ὀξους καὶ ὕδατος.

Οἱ οἰκογένειαι τῶν καταδεδικασμένων ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι τούτοις οἰκνῆσθαι τροφήν· διὸ συνεχῶς βλέπει τις νέας ὥραιας φερούσας εἰς τὸν δυστυχῆ ἐρσστήν τῶν σταφυλᾶς, πέπονας καὶ σῦκα ἢ γράϊας καὶ περιλύπους μητέρας κομιζούσας εἰς τὸ ἀποπλανηθὲν ἀρνίον τοῦ ποιμνίου ὀπώρας, ἄρτον, κτλ. Ὡστε οἱ πλεῖστοι τῶν

ἐν τῇ φυλακῇ ταύτῃ, καὶ τοὶ κατὰ μέγα μέρος πτωχοὶ, ἔχουσιν ὀπώρας καὶ σιγὰρα — τουλάχιστον τέσσαρες ἐπὶ πέντε.

Κατόπιν ἐπεσκέφθημεν τὰ ὑψηλὰ μέρη. Ἐκάστη αἴθουσα, ἐν ᾗ κατακλίνονται οἱ πεφυλακισμένοι, ἔχει ὕψος ποδῶν 12, πλάτος 14 καὶ μῆκος 24, τὸ δὲ φῶς εἰσέρχεται ἐν αὐτῇ διὰ κιγκλιδωτοῦ παραθύρου, ὅπερ ὁμοῦς δὲν εἶχεν ὕλους. Τὸ ἔδαφος ἦν ἐστρωμένον μετ' πλίνθους, οἱ δὲ τοῖχοι ἦσαν ἀσβεστωμένοι. Ἐκαστος δεσμώτης ὀφείλει νὰ φέρῃ τὸ στρώμα καὶ τὸ ἐφάπλωμά του, ἅμα δὲ τις ἀπαχθῇ εἰς τὴν φυλακὴν πρῶτον τῆς οἰκογενείας ἔργον εἶναι νὰ τῷ στείλῃ ταῦτα. Αἱ αἴθουσαι καλοῦνται κοιτῶνες· διαιτῶνται δ' ἐν ἐκάστῃ αὐτῶν δέκα κατάδικοι, οἵτινες τὴν πρώτην τυλίσσουσι τὸ χαμαὶ ἠπλωμένον στρώμα των, ὅπερ τὴν ἡμέραν χρησιμεύει ὡς ἔδρα, διότι οὐδὲν κάθισμα, οὐδὲν ἄλλο ἐπιπλὸν ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς τῶν ξυλίνων πινακίων καὶ κοχλιαρίων. Πολλοὶ τῶν πεφυλακισμένων μεταφέρουσι τὸ γεῦμά των εἰς τὸν κοιτῶνα καὶ ἐκεῖ τρώγουσι· πολλοὶ δ' ἔχουσιν ἀνηρτημένην εἰκόνα μικρὰν ἄνω τοῦ μέρους, ὅπου εἶναι τὸ στρώμα των.

Οἱ Ἴσπανοὶ δεσμῶται μετὰ κόπου ἀποχωρίζονται τῶν ἐγχειριδίων των· καὶ τοὶ δ' ἐνεργοῦσιν ἐρευνᾶν ἐπ' αὐτῶν, ὥσάκις ὑποπτεύονται ὅτι ἔχουσι τοιοῦτον ὄπλον, συνεχῶς κατορθοῦσι νὰ πορισθῶσιν.

Ἡ ἐν ταῖς φυλακαῖς καθαριότης εἶναι καλή.

Οἱ κατάδικοι εἰσὶ κατεταταγμένοι ὡς ἑξῆς :

Εἰς μίαν αἴθουσαν εἰσὶ καθειργμένοι δέκα φονεῖς καὶ εἰς ἄλλην δέκα ξένοι, ἥτοι δεσμῶται μεταβαίνοντες εἰς τὴν μεγάλην εἰρκτὴν καὶ διανυκτερεύοντες εἰς τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως, εἰς ἣν ἀφίκοντο ὑπὸ συνοδίαν χωροφυλάκων· οὗτοι τὴν ἐπιούσαν ἀναχωροῦσι διὰ τὴν εἰρκτὴν, φέροντες ἐπὶ τῶν ὤμων τὴν κλίνην των.

Ὅλοι οἱ κατάδικοι ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ περιπατῶσιν εἰς τὰ πρόστοα τῶν ὀροφῶν, εἰς [ὧς] κατοικοῦσι, καὶ ἐνίοτε, τοῦτέστι τὰς

ἡμέρας καθ' ἃς βλέπουνσι τοὺς δικηγόρους των, συναντῶνται ὅλοι εἰς τὸν κήπον. Ἡ φυλακὴ δὲν δίδει φορέματα. Τὰ ἐπὶ τῶν φυλακισμένων εὐρισκόμενα χρήματα παραδίδονται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς φυλακῆς, ὅστις ἐγγράφει το ποσὸν εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, ὃ δὲ κατὰδικος δύναται νὰ λαμβάνῃ 4 φράγκον τὴν ἡμέραν ἕως οὗ ἐξαντληθῇ τὸ ποσόν.

Εἰς τὸν δυνάμενον νὰ διατρέφῃται ἐξ ἰδίων, παραχωρεῖται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει του, ἰδιαιτέρον δωμάτιον, ὅπερ εἶναι καλλίτερον καὶ μᾶλλον εὐάερον τῶν κοινῶν. Ἡ ἐλευθερία αὕτη δικαιολογεῖ ἀρχαῖόν τι λόγιον: «Εἰς νόμος διὰ τὸν πλούσιον καὶ ἄλλος διὰ τὸν πτωχόν.» Καὶ ὅμως φρίττει τις ἀναλογιζόμενος τὰς βαναυσολογίας, βλασφημίας, ὕβρεις καὶ αἰσχρότητας, αἵτινες πλήττουνσι τὰ ὦτα ἀνθρώπου συνειθισμένου εἰς χρηστοὺς λόγους, καὶ αἵτινες τόσον συνεχῶς ἀκούονται ἐν Ἰσπανίᾳ.

Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ οἶνον ἢ πνευματώδη ποτὰ, ἐκτὸς ἂν διατάξῃ ὁ ἱατρός.

Τὸ νοσοκομεῖον τῆς φυλακῆς, ἣν ἐπεσκέφθημεν, καὶ τοὶ σκοτεινὸν καὶ ἥττον ἀναπαυτικόν, περιεῖχεν ἐξ καλὰς κλίνας. Ἡ αἴθουσα ἐφαίνετο καθαρὰ καὶ εὐάερος, οἱ δὲ δύο νοσοκόμοι φιλάνθρωποι καὶ νοήμονες. Εἰς μόνον ὑπῆρχεν ἀσθενὴς, ὠραῖος καὶ μελανοπώγων ἀνὴρ, πάσχων ἐκ φλεγμονῆς τοῦ στήθους· οὗτος νύχαριστήθη ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς μας καὶ ἐγερθεὶς ὀλίγον, ὅτε νύχθηθην αὐτῷ περαστικᾷ, Εὐχαριστῶ, εἶπεν· εἴθε δὲ νὰ μὴ ἐνσκήψῃ ἐφ' ὑμᾶς κακόν.

Ὁ ἱατρός λαμβάνει 125 φράγκα τὸν μῆνα καὶ ἐπισκέπτεται καθ' ἑκάστην τὴν φυλακὴν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, τοιαύτης γλίσχρου οὔσης τῆς ἀμοιβῆς του, τὰ ἱατρικὰ δὲν δίδει αὐτός, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις.

Ὁ διοικητὴς ἢ ἀρχιδεσμοφύλαξ πληρύνεται 1500 φράγκα ἑτησίως καὶ κατοικεῖ μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς οἰκίαν κειμένην εἰς τὸν περίβολον τῆς φυλακῆς. Οἱ ἐξ ἡ ὀκτὼ κλειδοῦχοι πληρόνονται ἀνὰ 1200 φράγκα καὶ ἔχουσιν οἶκημα. Εἰσῆλθομεν εἰς

τὴν κατοικίαν ἐνὸς τούτων· ἦν δὲ, ὥς καὶ ἡ σύζυγός του, κάλλιστος ἄνθρωπος. Ὁ ἱερεὺς ἐρχεται τακτικῶς ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, σπανίως ὅμως κηρύσσει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἐξομολογεῖ τοὺς βουλομένους, ἀλλ' ὀλίγοι τῶν πεφυλακισμένων ἐξομολογοῦνται, καὶ τοὶ εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἰσπανοῦ χωρικοῦ, τοῦ ἐξ ἐνστίκτου πιστοῦ εἰς τὰς παραδόσεις τῶν προγόνων του, ἡ λέξις «Ἄνθρωπος ὅστις δὲν ἐξομολογεῖται» εἶναι μομφή. Καθ' ὠρισμένας ἐποχὰς ὁ ἱερεὺς μεταδίδει τὰ ἄχραντα μυστήρια, ἀλλ' ὀλίγοι μεταλαμβάνουσιν. Ἐν Ἰσπανίᾳ ἡ Ἐκκλησία διατάσσει αὐστηρῶς τὴν ἐξομολόγησιν καὶ μετὰληψιν τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ ἐπιβάλλει εἰς τοὺς οἰκοδεσπότας νὰ προσέχωσιν ὅπως οἱ ὑπηρεταὶ των ἐκτελῶσι πιστῶς τὰ θρησκευτικὰ των ταῦτα καθήκοντα· ἀλλ' ἐν τῇ φυλακῇ οὐδεὶς ἐξαναγκάζεται νὰ ἐξομολογηθῇ.

Ἐπεσκέφθημεν καὶ τὸ μαγειρεῖον, τὸ δωμάτιον τοῦ δικαστοῦ, τοῦ ἀνακρίνοντος τοὺς πεφυλακισμένους, καὶ τὸν κοιτῶνα, ὅπου ἐφυλάσσοντο οἱ τέσσαρες βαρυποινῖται. Ὁ τὰς κλείδας τούτου κρατῶν μοὶ εἶπε: «Θὰ ἴδῃτε ἤδη τέσσαρας ἀνθρώπους, ὧν ἡ δουλειὰ εἶναι βρώμια, διότι ἐφόνευσαν.»

Ἐπερίμενον νὰ ἴδω τὸν ἀγενῆ τύπον τοῦ κακούργου, τὸν τόσον κοινὸν ἐν Ἀγγλίᾳ μετὰ τῶν διαπραττόντων τοιαῦτα κακουργήματα· διὸ ἐξεπλάγην ἰδὼν, ἅμα εἰσῆλθον, τέσσαρας νέους, ἔχοντας παιδρὸν πρόσωπον καὶ ὄντας καθαρῶς ἐνδεδυμένους· οὗτοι μ' ἐχαιρέτισαν ἐρασμίως μειδιῶντες καὶ ἔλαβον ἐπιχαρίτως τὰ σιγᾶρα, ἅπερ τοῖς προσέφερα· μ' ἠρώτησαν δὲ ἂν θέλω νὰ συγγευματίσω. Εἰς τούτων εἶχε φονεύσει, νομίζω, ἀστυνομικὸν κλητῆρα· ὁ ἕτερος ἐφόνευσε μετ' ἄκρας ἀταραξίας τὸν σύντροφόν του· ὁ τρίτος, προσβληθεὶς ὑπὸ τεσσάρων ἀνθρώπων, ἐφόνευσε τὸν ἑνα ἀμυνόμενος. Ὁρῶντες ἡμῖν τὴν χεῖρα ὅτε ἀνεχωροῦμεν καὶ εἶπον ὅτι εἶναι εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἐν τῇ φυλακῇ διαίτης.

Τέλος ἐπεσκέφθημεν τὴν φυλακὴν τῶν γυναικῶν ἧς ἡ διάταξις ἦν ἀκριβῶς ὅπως

καὶ τῶν ἀνδρῶν. Πέντε νέαι, κοσμίως, ἀλλὰ πενιχρῶς ἐνδεδυμένοι, ἦσαν καθειργμένοι· μία τούτων, ὡραία Ἀνδalousιανή, ἥτις ἐφαίνετο μόλις δεκαεννέα ἐτῶν, εἶχε πρὸ τῶν ποδῶν τῆς βρέφους· κατηγορεῖτο δὲ ἐπὶ συνενοχῇ εἰς ζωκλοπὴν καὶ ἐπειδὴ, ὡς γνησία Ἰσπανή, ἤρνεϊτο νὰ προδώσῃ τοὺς συντρόφους τῆς, ὤφειλε νὰ ὑποστῇ ποινὴν μεγάλην.

Κατὰ τὸν ἰσπανικὸν νόμον ἡ μάλλον κατ' ἔθιμον, ἰσχύον ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ περισσότερον τοῦ νόμου, μία μήτηρ δύναται νὰ ἔχῃ τὸ νεογνόν τῆς παρ' αὐτῇ.

Αἱ πέντε αὗται γυναῖκες ἡσυχολοῦντο εἰς τὸ ῥάπτειν. Οἱ ἄνδρες οὐδὲν ἀπολύτως ἐπραττον, ἐκτὸς τεσσάρων ἢ πέντε ἀναγινωσκόντων ἐφημερίδα ἀσήμενον καὶ ἄλλων τινῶν πλεκόντων περιπόδια.

Μία τῶν γυναικῶν ἐπλεκε γονατόδεσμον, εἶδος πολυτελείας ὠφελίμου ἐν Ἰσπανίᾳ, ὅπου ἡ μάχαιρα, ὅταν φέρῃ αὐτὴν γυνή, τίθεται πάντοτε εἰς τὸν γονατόδεσμον. Ὁ μέτος δ' ὅρος τῆς ἡλικίας τῶν πεφυλακισμένων ἀνδρῶν ἦν μεταξὺ 21 καὶ 31 ἐτῶν· οἱ πλεῖστοι δ' ἐκρατήθησαν διὰ κλοπὰς καὶ μαχαιρώματα, 4 δι' ἀπαγωγὴν, 15 ἢ 20 διὰ δημόσια σκάνδαλα καὶ ἄλλοι τόσοι διὰ μέθην.

Παραθέτομεν ἐνταῦθα τινὰ τῶν περιεργωτέρων ἡθῶν τῶν ἐπικρατούντων ἐν ταῖς φυλακαῖς ταύταις.

Ἐὰν ἡνίοχος ἰδιώτου φυλακισθῇ διὰ πταῖσμα, μέθην, λ. χ., καὶ ὁ κύριός του ἔχῃ ἀνάγκην νὰ μεταβῇ μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἐπετρέπεται τῷ ἀμπζηλάτῃ νὰ ἐξέλθῃ τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ὁ κύριός του εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἡνιόχου.

Τὴν μεγάλην Πέμπτην καὶ τὴν μεγάλην Παρασκευὴν τίθεται ἐν τῇ ὁδῷ, ὑπὸ τὰ παράθυρα τῆς φυλακῆς, τράπεζα, οἱ δὲ διαβάται καταθέτουσι τὸ τῆς προαιρέσεως αὐτῶν καὶ τὰ χρήματα διανέμονται μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐξίσου εἰς ὅλους τοὺς πεφυλακισμένους.

Εἰς τινὰ μέρη οἱ ζωσέμποροι τελοῦσι φό-

ρον τινὰ, ὅστις διὰ τοὺς κρεσπώλας συνίσταται εἰς τὸ νὰ δίδουσι τὰς κεφαλὰς τῶν φανευομένων ζώων νὰ βρασθῶσιν ὑπὲρ τῶν πεφυλακισμένων.

Παρατήρητα ὅτι ἐπὶ τῶν ἑκατὸν πεφυλακισμένων μόνον δεκαοκτὼ ἤξευρον ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν. Τὰ ἔξοδα τῆς διατηρήσεως ἐκάστου ἀνέρχονται καθ' ἐκάστην εἰς 40 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου.

Ἐν ἐκάστῃ φυλακῇ ὑπάρχει δωμάτιον διὰ τὸν δῆμιον. Ὁ εἰς θάνατον καταδικαζόμενος δὲν ἀπαγχονίζεται, ὅπως ἄλλοτε, ἀλλὰ στραγγαλίζεται διὰ μηχανῆς, συνισταμένης εἰς ἰσχυρότατον σιδηροῦν κρίκον, προσαρμολόμενον εἰς τὸν λαιμὸν καὶ ἔχοντα ὀπίσω ἑλικά, οὗ ἡ δύναμις τῆς συμπίεσεως εἶναι μεγίστη· μία στροφή συντρίβει τὴν σπονδυλικὴν στήλην καὶ ἐπιφέρει τὸν θάνατον ἐν ἀκασεί. Ὁ εἰς θάνατον καταδικασμένος δένεται δι' ἀλύσεως, ἥτις περιβάλλει τὸ σῶμά του, καὶ μεταφέρεται εἰς τὸν ναὸν, ὅπου μένει μίαν ἡμέραν προσευχόμενος· ἐπισκέπτεται δ' αὐτὸν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἱερεὺς, μεθ' ὃ μεταφέρεται εἰς τὸ μέρος ὅπου διέπραξε τὸ κακούργημα καὶ ἐκεῖ στραγγαλίζεται· συνοδεύεται δὲ ὑπὸ ἱερέως, συμπροσευχομένου καὶ ἐκλιπαροῦντος νὰ ἐξομολογηθῇ καὶ εἴπῃ ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Ὁ κατάδικος εἰς τὰς δεδεμένας χεῖρας κρατεῖ σταυρόν· ἅμα δ' ἀφίχθῶσιν εἰς τὸ μέρος τῆς καταδίκης, τίθεται εἰς ξυλίνην ἑδραν, μεθ' ὃ προσαρμολοῦσι τὸν κρίκον εἰς τὸν λαιμὸν, ὃ ἐλὶξ στρέφεται καὶ αὐθωρεῖ ὁ αὐχὴν, συμπιεσθεὶς, μεταβάλλεται εἰς σάρκα ἐπιμήκη· ἡ γλῶσσα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξέρχονται τῆς κεφαλῆς. Ἐν τούτοις σπανίως ἐκδίδονται θανατικαὶ ἀποφάσεις, εἰ μὴ οἱ φόνοι τόσον συνεχεῖς εἰσιν ἐν Ἰσπανίᾳ.

Δίδομεν τέλος εἰς τὸ παρὸν σκιαγράφημα διὰ τῶν ἐπομένων δύο ἱστοριῶν, ὧν ἡ μὲν ἦτο εἰς τὰ στόματα ὄλων πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν, ἡ δὲ εἶναι πρόσφατος.

Πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν ἀπήγαγον ἐν Σεβίλλῃ εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης κακούργον τινὰ, οὗ προηγεῖτο ἱερεὺς, συνιστῶν

τὴν ψυχὴν τοῦ φονέως εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὁ κατὰδικος ἐκράτει εἰς χεῖρας σταυρὸν γαλκοῦν, ὅτε δὲ ἐπλησίασαν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης εἶπε τῷ ἱερεῖ :

« Ἐχω νὰ ἐξομολογηθῶ ἀκόμη. »

Ὁ ἱερεὺς ἐστράφη καὶ θεὸς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κατὰδικου τὰ ἄμφιά του ἐπλησίασε τὸ οὖς εἰς τὰ χεῖλη τοῦ δολοφόνου, ὅστις, ἐγείρας εὐθὺς τὸν σταυρὸν, κατέφερε πληγὴν, ἣτις διέρρηξε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀθώου ἐξομολογητοῦ. Τὸ τέρας διὰ τοῦ φρικτοῦ τούτου μέσου ἐκέρδησε μίαν ἡμέραν ἀναβολῆς, εἰπὼν *Καὶ μία ἡμέρα εἶναι ζωὴ.*

Ἡ ἄλλη ἱστορία εἶναι ἡ ἐξῆς :

Πτό τινων ἡμερῶν ἐν τινὶ πόλει τῆς Καταλωνίας δύο ἄνθρωποι ἤχθησαν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης· εἶχον φονεύσει πιθανῶς φύλακα ἢ ἀστυνομικὸν κλητῆρα, ἐγκλημα τιμωρούμενον καὶ νῦν ἔτι ἐν Ἰσπανίᾳ διὰ θανάτου. Ὁ δῆμιος εἶχεν ἤδη στραγγαλίσει τὸν ἕνα καὶ ἡτοιμάζετο νὰ προσαρμόσῃ τὸν κρίκον εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἄλλου· ἀλλ' ἐνῷ ἐδοκίμαζε τὸν ἕλικα παρετήρησεν ὅτι ἔνεκεν κυριώσεως τοῦ λαιμοῦ τὸ ὄργανον δὲν ἐνήργει. Ὁ κατὰδικος ἐπὶ τρία λεπτά ὑπέστη φρικτὴν ἀγωνίαν, καὶ ὅμως ἡ μηχανὴ δὲν ἐνήργει καὶ ἐδέησε νὰ σταλῇ πάλιν εἰς τὴν φυλακὴν. Ἐζητήθησαν τηλεγραφικῶς ὁδηγίαι ἐκ Μαδρίτης, ὃ δὲ φιλάνθρωπος βασιλεὺς Ἀλφόνσος ἐτηλεγράφησεν ὅτι ἀπονέμει χάριν.

(Μετάφρασις).

Ο. Γ. Ι.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Ἐπιγραφὰ ἀνευρεθεῖσαι παρὰ τὴν ἀρχαίαν Μητρόπολιν.

~~~~~

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, πλ. 0,56, πάχ. 0,14, σωζομένου ὑψ. 0,22, ἐκτισμένου ἐπὶ τῆς ἐν Γενίκιοι καλύβης τοῦ Ἀθανάση Τσομπάνη.

· · · · ·
εἰ δέ τις θελήσει πω-
λῆσαι, δώσει τῇ Μη-
τροπολεϊτῶν βο-
υλῇ X φ'. Ζῶσιν.

Σημ. Γενίκιοι, χωρίον ὀθωμανικὸν ἐκ 45 καλυβῶν, μίαν ὥραν ἀπέχον δυτικῶς τοῦ Τουρμπαλίου.

Τὸ μάρμαρον κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἰδιοκτήτου ἐξεχώσθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πρό τινων ἐτῶν ἐκ τῶν παρὰ τὸ Γενίκιοι προπόδων τοῦ λόφου, ἐφ' οὗ ἡ Ἀκρόπολις τῆς Μητροπόλεως, εἰς 8 μέρος ὑπάρχουν πέντε-εἴς ἐλαιόδενδρα.

Τὰ 4 τῆς ἐπιγραφῆς Σ εἶναι κεχαραγμένα ἀντιστρόφως, οὕτω Σ.

—————

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὑψ. 0,28 σωζομένου πλ. 0,22, ἐντετοιχισμένου ἐπὶ τῆς αὐτῆς καλύβης.

· · · · · Οὐήρω
· · · · · ενου
· · · · · ανου
· · · · · ω τῷ ἀ-
· · · · · τέκνων
· · · · · ἐγγό]νων.

—————